

From: "A.D. Dirkzwager" <djatirot@me.com>

Subject: Van Daniel naar Daniel

Date: 22 August 2020 at 16:03:57 CEST

To: daan.devries@insead.edu

Beste Daan,

zie hier een terugblik op een enkel aspect van mijn leven, dat ik als erkentelijkheid stuurde naar de mensen, die mij feliciteerden met mijn jaardag, dat naar mijn mening een 'non event' is, omdat de prestatie er aan ontbreekt.

Lang geleden was het ouder worden een ontdekkingsreis. Meer en meer werd je toegestaan door je ouders en door de maatschappij. Met het ouder worden, in de leeftijdsfase, waar ik in verkeer, mag je steeds minder en minder. De cardioloog en oogarts raadde me af te roken en alcohol te drinken. De huisarts raadde mij aan immer een hoofddeksel te dragen als de zon schijnt.

De kunst van oud worden is het accepteren van de aanpassingen die met het levensslijtage gepaard gaan. Als mijn brede belangstelling gaat verminderen en het geheugen mij in de steek gaat laten, dan is verder leven zinloos. Je bent wat je je herinnert. Als je je niets herinnert ben je niemand.

De kroniek: Vera en ik hebben geen moeite met de opgelegde beperkingen aan de kwetsbare groep van de samenleving door premier Rutte n.a.v. de pandemie door het virus covid-19 veroorzaakt. Ons dakterras is het corona vrije paradijs; het toevluchtsoord, waar wij veel tijd doorbrengen. De humanitaire ramp en de wereldwijde financiële crisis, die het virus al heeft veroorzaakt, is vreeswekkend. Reinoud, woont in Noordwijk-Binnen met zijn Natasja en twee jonge dochters (3 en 5 jaar). Hij heeft, de hemel zij geprezen, nog zijn baan behouden. Floris heeft drie dochters (15,14 en 12), hockey meisjes. De twee oudsten zitten op het gymnasium en de jongste op een mavo-opleiding). Floris is gescheiden van Else Marie, maar wederom de hemel zij geprezen, de beide ouders kunnen door één deur. Floris is zelfstandig ondernemer en is bezig met een 'work in progress' opzetten van een 'on line trading' bedrijf .

Daan, jij maakt van nabij mee dat kleine meisjes groot worden, maak ik op uit je mail. Zij vinden dat zij toe zijn aan ieder een eigen kamer. Zorg goed voor ze, want wellicht veel later bepalen zij in welke kamer jij in het door hen uitgezochte zorgcentrum terecht komt.

Toen wij, met twee anderen, het pand op de keizersgracht kochten, bezat het pand een onbeschadigde waterkelder. Helaas is die vernietigd bij de verbouwing. Ik ben niet bij de besluitvorming gekend.

Heinrich Schliemann heeft in zijn jonge jaren vier jaar in Amsterdam gewoond. (Dec 1841-jan.1846)

Citaat uit: Duizendarig dolen van F.L.Bastet

Schliemanns Amsterdam was met 240.000 inwoners in 1842 een, om merkwaardige redenen, fascinerende stad. Water drinken is hier geen gewoonte, daar hier niets is, tengevolge van de moerassige ondergrond van Amsterdam. Al het grachtenwater is zoutig, en daarom wordt al het water dat voor het koken gebruikt wordt door dakgoten opgevangen.

Maar het is zo vergiftigd, dat er vele dodelijke ongevallen door vergiftiging voorkomen. Sedert jaren wekt men aan de Nieuwe Markt alhier aan een artesische bron. Men heeft hem al 880 voet diep gegraven, maar kan helaas geen bron ontdekken. Daar al het water in de omgeving vol veen zit, moet men ^{om de} zelfde rede ook een badinrichting ontberen. Einde citaat.

Maken wij een afspraak volgend Jaar? Wens all het beste toe. Aadje